

Československý válečný kříž 1939

smíčovském akciovém pivovaru. Na příkaz gestapáka Heideho z pražského oddělení II A 1, majícího na starosti sledování levicového odboje, byl zatčen a obviněn z přípravy k velezradě. Od 2. 2. 1942 byl vězněn na Pankráci a 1. 6. 1942 odeslán s hromadným transportem do koncentračního tábora Auschwitz, kde byl 19. 6. 1942 zaregistrován jako český politický vězeň s číslem 39 907. O necelý měsíc později byl vystaven jeho

▼ Vysoký Svah, Studniční hora a Sněžka z Muldy pod Husovou boudou. Konopindova chata se schovává za Žižkovou boudou (velké stavení se zelenou střechou)

úmrtí list nesoucí datum 15. 7. 1942. Jako oficiální příčina smrti je s krutou ironií uvedeno selhání ledvin. Po dobu jeho věznění byla jeho matka paradoxně finančně podporována Zemským úřadem v Praze. Tolik kusé archivní informace, které se i přes důkladnou likvidaci personálních dat při evakuaci koncentračního tábora v Osvětimi podařilo potomkům dotčného vypátrat.

V roce 1945 bylo podle pokladní knihy evidováno v obnověném L. C. Kazbek 124 členů. Jejich aktivita však postupně opadala a klub záhy zanikl. Při prvním poválečném setkání 56 členů Kazbeku o Vánocích roku 1945 na Žižkově boudě bylo při pietní vzpomínce na 15 kamarádů, kteří zahynuli ve válce (mezi nimi i oblíbená Helenka Friedová, manželka levicového prozaika a poválečného diplomata Norberta Frýda), rozhodnuto o pojmenování boudy po jednom z nejstarších členů oddílu Karlu Konopiském. Ten byl 16. února 1946 vyznamenán prezidentem republiky Československým válečným křížem 1939 in memoriam.

Bez zajímavosti jistě není ani příběh jeho bratrance Jaroslava Konopiského, který stál vzletně řečeno na druhé straně barikády. Nejenže v době II. světové války nastoupil k wehrmachtu, ale navíc byl v roce 1949 jako dvojitý agent, spolu s dalším německým rodákem z Čech Ernestem Rudolfem, odsouzen v Mnichově na 20 let odnětí svobody a nucených prací za špionáž pro sovětskou rozvědku. (A lze-li věřit registru svazků StB, vrátil se po propuštění do Československa a byl znovu zaregistrován v roce 1975). Na jeho odhalení se údajně podílel i pozdější pplk. Vojtěch Jeřábek (* 24. února 1917), v podstatě jeho nadřízený, který v té době působil jako vojenský agent československé tajné

Odznam ze závodu na jeden standardní kilometr Tělocvičného klubu Kazbek

služby, spolupracující s Američany. Tento záchránce tisíců politických uprchlíků z Československa pracoval v letech 1950–1990 na Broadwayi v centrále American Fund for Czechoslovak Refugees, která pomohla zajistit v zámoří novou existenci neuvěřitelnému počtu téměř 140 000 lidí.

Pod nánosem let a měnících se ideologií lze už jen těžko kategoricky rozlišit, kdo byl vlastně padouch a kdo hrdina. Je to jen doklad toho, že i za zdánlivě nelogickým názvem nenápadné krkonošské boudy je skryto několik vzájemně propojených a nevšedních lidských osudů.

Antonín Tichý

Za laskavé poskytnutí informací děkuji paní Pavle Procházkové, rozené Kleinové, a paní Evě Malé, praneteři Karla Konopiského.

